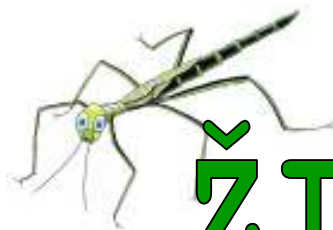

2010m. Nr. 3
gegužė

ZIPIO

ŽINIOS

Tarptautinės programos „Zipio draugai“ Vilniaus miesto pedagogų laikraštis

Drauge su kitomis akcijoje „Savaitė be patyčių“ dalyvaujančiomis programą „Zipio draugai“ vykdančiomis įstaigomis, Vilniaus miesto įstaigos ir jų pedagogai aktyviai dalyvavo akcijoje. Pedagogės ir vaikai kalbėjosi apie patyčias ir priekabiavimą: kaip vaikai supranta šiuos reiškinius, kokias emocijas jiems sukelia, kokias išeitis vaikai siūlo. Vilniaus programos „Zipio draugai“ konsultanto padėjėjos pakvietė programoje dalyvaujančias Vilniaus miesto ugdymo įstaigas įsijungti į bendrą veiklą „Duok draugui ranką“. Pedagogai drauge su vaikais pasidarė (piešė, klijavo, karpė) popierines draugiškas rankeles. Ant nupieštų rankelių pirštukų ir delniukų rašė draugų vardus, mintis apie draugystę, bendravimą. Vaikai sakė, kad kiekvienas pirštelis rankoje simbolizuoja draugą ar kitą žmogų, kuriuo vaikas gali pasitikėti. Programos „Zipio draugai“ pedagogai kvietė į veiklą įsijungti ir koleges iš kitų grupių. Susijungusias draugiškąsias rankeles pedagogai fotografavo, eksponavo ugdymo įstaigose parodėlose, dalinosi ir keitėsi tarpusavyje. Akcija pavyko puikiai – ji suteikė galimybę vaikams pamąstyti apie patyčias, jų sukeltus jausmus; pagalvoti, kodėl ir kaip pačiam nepradėti tyčiotis, kaip padėti draugui, iš kurio tyčiojamosi, kaip elgtis pačiam, jei iš tavęs tyčiojasi. Kai kuriose ugdymo įstaigose į akcijos veiklą įsitraukė ne tik pavieniai grupės ir jų pedagogai, bet ir visi įstaigų kolektyvai, tėveliai.

Akcijos organizatoriai – Vilniaus miesto programos „Zipio draugai“ konsultanto padėjėjai – siūlo ir Jums pasigrožėti, pasidžiaugti veiklos „Duok draugui ranką“ akimirkomis Vilniaus miesto ugdymo įstaigose.

Birželio 1d. programos „ Zipio draugai“ dalyviai Tarptautinę vaikų gynimo dieną švenčia kartu!

Mokytojų namų svetainėje bus atidaryta akcijos „Duok draugui ranką“ nuotraukų paroda, kuri veiks nuo birželio 1 iki 20 d. Renginio metu koncertuos Vilniaus mokytojų namų vaikų pop muzikos ir dainavimo studija „**Mikrofonas**“, vadovas Giedrius Balutis, globėja Onutė Valiukevičiūtė. Vaikai atsineš pačių pasigamintų atvirukų, juos padovanos draugams iš kitų įstaigų ir renginio svečiams. Taip pat renginio metu vaikai prisimins vaiko teises ir pareigas, vyks kūrybinė veikla „**Vaiko teisės**“. Lauksime visų norinčių dalyvauti.

Kai liūdna – žaidžiu... (1/d „Justinukas“)

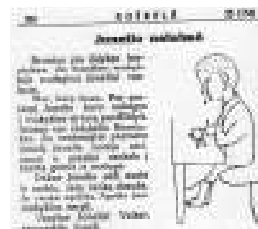
1/d „Pasaka“

LOPŠELIS – DARŽELIS “MOLINUKAS”

Jau ne vienerius metus dirbame pagal „Zipio draugų“ programą. Valandėlių metu, analizuojant įvairias situacijas, vaikams kyla daugybė minčių, kurios gal niekad nebūtų išsakomos žodžiu, ir dėmesys į jas taip ir nebūtų atkreipiamas, jos taip ir liktų pasąmonės lygmenyje.

Norėčiau pakalbėti apie tokį, regis, paprastą, kasdienišką dalyką – pasišaipymą vienam iš kito. Laimei, mūsų grupėje nėra piktų ir agresyvių vaikų. Tačiau su šia problema vaikai tikrai susidurs. Kalbėdamiesi apie tai, mes tarsi įteikiame jiems socialinį imunitetą, stiprinančios mikstūros porciją, skatindami išsiklausyti į kitų mintis, ieškoti išeičių įvairiais gyvenimiškais atvejais, o svarbiausia – rodyti geranorišką dėmesį kitam ir užjausti.

Visai netyčia ranka pati atvertė 1938 m. leidinuko vaikams „Aušrelė“ (šis leidinukas man visuomet po ranka, nes ten randu puikių minčių) puslapį – „Jonelio nelaimė“. Analizuojame aprašytą vaizdelį ir džiaugiuosi vaikų reakcijomis. Juk buvo galima pasišaipyti iš nelaimėlio, išvadinti jį žiopliu, nevėkšla, išsižiojėliu, bet tokių minčių nekilo nė vienam. Vaikai nuoširdžiai įsijautė į berniuko skausmą, ėmė pasakoti apie savo ir jų artimųjų patirtą skausmą. „Vargšas Jonelis! Vaikai paguoskite Jonelį!“ – vos ne per šimtmetį pasiekę mus užuojautos žodžiai, aktualūs ir šiandieną.

Vaikų mintys apie užuojautą ir patyčias:

Ūla: Aš nežinojau to žodžio (užuojauta), o dabar sužinojau, tik dar ištarti sunku. Bet mokykloje žinosiu, mokėsiu padėti sau ir draugui, neleisiu skriausti.

Kristina: Pamokanti (valandėlė), išmokė neprisivardžiuoti, nesityčioti. Man labai nepatinka, kai vaikai mane muša, dabar jau

žinau, pas ką pagalbos ieškoti.

Emilija: (Zipis) išmokina tiek dalykų, kad nieks tiek nežino. Įdomiai pasakoja, šneka, kaip reikia draugauti, kalbėtis, ieškoti išeičių.

Marta: Išmokina suprasti kitą, bendrauti su draugais.

Domantas: Po valandėlės viską žinau, išmokau pasikalbėti, pasakyti. Sužinojau, kaip susirasti draugų, su jais gražiai žaisti.

Eimantas: Per valandėlę daug išmokau, nes noriu būti protingas, man patinka mokintis. Nedraugauju su vaikais, kurie negražiai elgiasi.

Paulina: Išmokina daug gražių dalykų: draugauti, susirasti kitų draugų, draugiškai žaisti, nes negalima su draugais muštis, spjaudytis, tyčiotis, juoktis iš jų. Jie išeis ir nežais.

Adrija: Daug išmokau ir supratau. Aš supratau, kad vienišam būti labai liūdna.

Geranoriškas, užjaučiantis, malonus ir supratingas žmogus visuomet nejučia buria apie save draugų ratą. Kokie prasmingi Adrijos žodžiai: „Vienišam būti labai liūdna“, todėl ir pakvietėme darželio vaikus prisijungti prie akcijos „Duok draugui ranką“ (pav. Nr. 3 „Sukvietėme visus į salę - Duok draugui ranką!“). Susirinkome į salę visi – dideli ir maži – tam, kad pabūtumėm kartu, kad pajustumė draugo petį, jo šiltą ranką. Gražiai nuskambėjo vaikų ir pedagogų sukurtas ketureilis:

Nesipykim, nesimuškim,
Nesijuokim iš draugų!
Geriau draugiškai gyvenkim, -
Juk pasaulis nuostabus.

Vilniaus l/d „Molinukas“
Auklėtoja metodininkė Elena Kavaliauskienė
Socialinė pedagogė Janina Minikauskienė
Direktoriaus pavaduotoja ugdymui Ingrida Laužikienė

LOPŠELIS - DARŽELIS „PELENĖ“

Draugystė vertinga dėl mūsų pačių, kaip asmenų, todėl mūsų skirtybės neturėtų būti iškeliamos į viršų ir išjuokiamos. Nesityčiok!!!

Grupės „Raktelis“ mamytės plakatas.

Tyčiotis žema. Nesistenkime skaičiuoti kitų ydų, juoktis iš likimo posūkių. Toleruokime. Nenusigrėžkime. Padėkime.

AŠ esu AŠ: NESITYČIOK

Nuo kiekvieno vaiko, kuris mato patyčias ir jose atlieka tam tikrą vaidmenį, priklauso, ar patyčios tęsis toliau, ar bus sustabdytos. Kuo daugiau atsiras vaikų, nepritariančių patyčioms ir tai parodančių, tuo mažiau patyčių vyks.

Tu gali padėti!

* **BŪK DRAUGIŠKAS** su vaiku, kuris patiria patyčias. Parodyk jam, kad tu matai, kas su juo vyksta, ir kad tai Tau rūpi. Jei gali, pasistenk dažniau būti su juo – priekabautojams bus sunkiau tyčiotis, kai jis bus ne vienas.

* **PARAGINK** vaiką, kuris patiria patyčias, pasipasakoti kam nors: kokiam nors suaugusiam ar kitam žmogui, kuriuo jis pasitikėtų.

* **PAPASAKOK** kam nors apie tai, ką matei. Kartais vaikai, patiriantys patyčias, patys nedrįsta niekam pasakoti, bijo, kad jais nepatikės. Atmink, kad priekabautojai taip pat dažnai bijo, kad kas nors sužinos apie tai, kaip jie elgiasi. Todėl labai svarbu, kad kas nors žinotų apie tai, kas vyksta, ir Tu gali tai papasakoti!

* **NESITYČIOK**, nors taip elgiasi Tavo draugai. Lengva prisijungti prie kitų vaikų ir priekabauti prie ko nors, kas yra už kitus silpnesnis. Nesityčiodamas Tu parodysi priekabautojams, kad galima elgtis ir kitaip.

LOPŠELIS – DARŽELIS „VANDENIS“

L/d „Vandenis“ su Zipio programa draugą nuo pat jos įkūrimo pradžios. Esame dėkingi autoriams, kurie išleido tokia programą, pagal kurią lengva dirbti. Programos taisyklės taikome ir kitose veiklose. Veiksmingomis taisyklėmis galima koreguoti vaikų elgesį ir tarpusavio santykius.

Mūsų draugas Zipis padeda atsiverti, išreikšti ir apibūdinti savo jausmus. Efektingai išplėtotą mirties tema leido atvirai apie ją pasikalbėti, emociškai sustiprinti vaikus.

Ši programa pagerina vaikų socialinių įgūdžių formavimąsi, padeda pedagogui geriau pažinti vaikus ir jų tarpusavio santykius, geriau suprasti savo darbo trūkumus, suteikia darbo metodikos tobulinimo galimybes.

Darželio direktorės I.Pupienienės sprendimu jau dvejus metus ši programa taikoma penkerių-šešerių metų vaikams. Pedagogės, remdamosi patirtimi, nustatė, kad tokio amžiaus vaikai yra per maži suvokti kai kurias temas, todėl beveik viską tenka supaprastinti. Norėtume pasiūlyti ją taikyti vyresniems vaikams.

Domantė: „Tokius žmones, kurie smurtauja ar tyčiojasi, reikia paklausti, gal jiems kas nors negerai, gal jiems reikia nueiti pas gydytoją.“

l/d „Gudrutis“ „Bitučių“ gr., auklėtoja Jolanta Gaideliene

LOPŠELIS – DARŽELIS „RAKTELIS“

PEDAGOGŲ MINTYS APIE „ZIPIO DRAUGŲ“ PROGRAMĄ

Kai tarptautinė „Zipio draugų“ programa prieš dešimt metų pasiekė Lietuvą, nė nemanėme, kad ir lenkų tautybės vaikai turės galimybę ugdytis pagal šią programą. Todėl iš tiesų esame dėkingi už parengtą metodiką lenkų kalba. Taigi, mūsų darželyje programa „Zipio draugai“ vykdoma trejus metus, kai tik buvo parengta metodika lenkų kalba ugdomiems vaikams. Džiugu, kad ir mūsų vaikai gali pažinti vabalėlį Zipį, mokytis spręsti konfliktus, diskutuoti, mokytis pasirinkti tinkamiausią sprendimą.

Kai vyksta „Zipio“ valandėlės, susikaupimas, laukimas, taisyklių prisiminimas tarsi užburia grupės vaikus. Pasak priešmokyklinio ugdymo pedagogės, metų gale, prieš atsisveikinant su Zipiu, net ir labiausiai padūkę vaikai geba išsakyti savo nuomonę, išklaudyti kitų pasisakymus, gerbti šalia esantį.

2009 metais lapkričio mėnesį mūsų įstaiga aplankė viešnios iš Lenkijos, Pedagoginės ir psichologinės pagalbos metodinio centro Elżbieta Nerwinska ir Katarzyna Stepniak, kurios stebėjo ir vertino „Zipio draugų“ valandėlę. Viešnios atsiliepė labai šiltai apie vaikų bendravimą, buvimą kartu. Labai gerą išpūdį paliko pedagogė, kuri švelniu balsu tinkama intonacija perteikė tekstą, užduodavo klausimus vaikams. Mums tai buvo didelė garbė.

Nuotraukoje viešnios iš Lenkijos Pedagoginės ir psichologinės pagalbos metodinio centro Elżbieta Nerwinska ir Katarzyna Stepniak „Zipio draugų“ valandėlėje.

Kadangi prieš penketą metų pačiai teko vesti „Zipio draugų“ valandėles, visuomet refleksuodavau vaikų pasisakymus. Todėl norėčiau pasidalinti vaikų mintimis, ką daryti jei darželyje apima liūdesys:

Žaisti;

Susirasti naują draugą;

Piešti;

Paprašyti, kad pamojuotų tėtis, jei nemojuoja, neverkti;

Su visais draugauti;

Dirbti darbelius;

Žiūrėti pro langą;

Žaisti teatrą.

Grįžtant į puikius prisiminimus, kai paklausiau vaikų, ko gi jie išmoko per „Zipio“ valandėles, jie atsakė:

Padėti draugui;

Vaidinti;

Išmoko užjausti;

Apginti;

Paguosti draugą;

Draugauti, nesipykti;

Kai kas nors liūdi, papasakoti linksmų istorijų;

Įveikti sunkumus,

Išmoko nebijoti;

Išklaudyti kai kalba kitas;

Kreiptis į kitus pagalbos, jei iškyla sunkumai;

Tai mane be galo pradžiugino, nes vaikai išvardino daugiau, nei tikėjausi. Tai dar kartą vaikų lūpomis patvirtino šios programos efektyvumą ir naudą vaikams.

Direktorius pavaduotoja ugdymui
Agnė Ščebebdienė,
2010 m. gegužė 3 d

Herkus: „Smurtas – kai mušasi žmonės. Gali būti daug kraujo. Man nepatinka tai. Negalima taip elgtis. Kai žmonės tyčiojasi, jie suteikia daug skausmo kitiems. Tie kiti tada daug verkia, nes būna įžeisti.“

Augustas: „Smurtautojai labai blogi žmonės. Jeigu jie taip daro, tai jie turi atsiprašyti tų žmonių, kuriems padarė kažką blogo.“

l/d „Gudrutis“ „Bitučių“ grupės vaikai
auklėtoja Jolanta Gaideliene

Mūsų darželyje programa „Zipio draugai“ vykdoma 4 metus su 6- 7-erių metų vaikais. Patirtis parodė, jog sumažėja konfliktų tarp vaikų, jie tampa atviresni, drąsesni, mokosi išklausti ir įvardinti jausmus.

Pirmos valandėlės visuomet būna sunkios, bet laikui bėgant, Zipis tampa tikru draugu, o pasakojimų veikėjai grupės nariais. Vaikai pasakoja tėvams apie valandėlės temą, apie Zipio vietą mūsų grupėje, kartais neša Zipiuką namo arba kalbasi su juo.

Kiekvieną kartą klausdama vaikų, sulaukdavau tinkamo atsakymo, o valandėlės pabaigoje ir teigiamo rezultato. Apie tai, kad programa iš tiesų naudinga,

net abejonių nekyla, galėčiau pateikti daug pavyzdžių. Sakykim, vieno berniuko atvejis. Jis nebendraudavo su suaugusiais, buvo užsisklendęs savyje, namuose nepasakodavo apie dienos įspūdžius, savo išgyvenimus. Valandėlių metu klausydavo, tačiau pokalbiuose nedalyvaudavo. Baigiant programą pastebėjau, kad berniukas tampa atviresnis, pastebi ir pasako apie kitų netinkamą elgesį, drąsiai dalyvauja grupės šventėse. Taip pat noriu paminėti vieną mergaitę, kuri niekada niekam nepasakojo apie tėvo mirtį. Valandėlės metu atsivėrė, pasidalino savo išgyvenimais.

Pagerėjo visos grupės vaikų savijauta. Vaikai pradėjo rūpintis vieni kitais, padėti vieni kitiems, geba užjausti, dalinasi savo jausmais. Tikiu, kad vaikų įgyti įgūdžiai išliks ir bus naudingi mokykloje ir tolimesniame gyvenime.

Nuotraukoje: „Lašiukų“ grupės vaikai su pedagoge vienoje iš „Zipio draugų“ valandėlių.

priešmokyklinio ugdymo pedagogė Stasė Gaverska

Lopšelyje – darželyje „Jovarėlis“ programą „Zipio draugai“ šiais mokslo metais įgyvendiname vyresnėse grupėse (5-6 m. vaikams).

Kadangi vaikų socialinę kompetenciją įvardijime, kaip prioritetinę, tai ši programa mums padėjo įgyvendinti keliamus tikslus, vaikų pasitikėjimą savimi, konfliktų įveikimą, susidraugavimą ir draugišką bendravimą. Programą adaptavome, atsižvelgiant į vaikų amžių, pasiekimus, gebėjimus, t.y. stengėmės perduoti žinias kuo suprantamiau. Džiugu matyti, kai ugdytiniai turimas žinias pritaiko kasdieniniame gyvenime, reikalui esant, pasako „stop“, „nepriekabiauk“, geba patys susitvarkyti, atsipalaiduoti ir pataria kitiems, kaip įveikti sunkumus.

Programai „Zipio draugai“ neabejingi ir tėvai. Kelios mamos prisipažino, kad buvo nustebusios, kaip jas, įtemptoje gyvenimiškoje situacijoje gebėjo paguosti vaikai ir pasiūlė keletą sunkumo įveikimo būdų.

Sekančiais metais dar kartą priminsime vaikams gvildentas temas. Tai, manau, padės dar geriau įsiminti tai, ko siekėme pasirinkę šią programą. Įgytos žinios tikrai turės išliekamąjį poveikį vaiko adaptacijai mokykloje.

auklėtoja Ramunė Abramauskienė

Eivydas: „Kai žmonės ginčijasi, turi vienas būtinai nusileisti, nes kitaip gali labai susipykti ir net susimušti. Tuos, kurie smurtauja, reikia vežti į pataisos namus. Ten reikia dirbti ir darbu ištaisyti savo klaidas. Patyčių neturi būti. Vaikus, kurie tyčiojasi reikia pakviesti pasėdėti prie stalo, kad apgalvotų savo elgesį.“

Gustas: „Suaugę žmonės neturėtų priekabiauti ir smurtauti. Jie tai gerai žino. Na, nebent jie būna išgėrę, tai tuomet jie viską pamiršta.“

l/d „Gudrutis“ „Bitučių“ grupės vaikai
auklėtoja Jolanta Gaideliene

„DUOK DRAUGUI RANKĄ“

Džiaugėmės turėdami galimybę įsijungti į akciją „Savaitė be patyčių“. Vaikai džiugiai priėmė pasiūlymą piešti savo draugus, šeimos narius. Noriai diskutavo šią temą, nes jau turi įgiję žinių iš „Zipio draugai“ programos valandėlių. O dabar tiesiog įtvirtino turimas žinias diskutuodami apie šeimos narius, draugus. Ugdytiniai patys susikūrė situacijas, pasiūlė patys jas suvaidinti, kontroliavo vieni kitų elgesį, prisiminė mandagumo žodžius, naudojo išmoktą gestą „STOP“. Daugiausiai teigiamų emocijų suteikė draugystės rankelių piešimas, jų sugyvinimas, detalių piešimas ir aplikavimas, pamąstant apie geriausią draugą, šeimos narių akių, plaukų, drabužių spalvą. Priešmokyklinukai patys užrašė draugų vardus, savo samprotavimus, mintis apie patyčias, priekabiavimą, kas jiems nepriimtina. Iš vaikų tarpusavio santykių, galima spręsti, kad vaikai suprato, kas yra patyčios ir priekabiavimas. Grupėse buvo organizuotos parodėlės akcijos „Duok draugui ranką“. Iš tėvų atsiliepiamų sužinojome, kad vaikams ši savaitė buvo ypatinga. Jie daug pasakojo grįžę į namus apie veiklą darželyje.

I/d „Pasaka“ pedagogai:
Izolda Bulkienė, Irena Diršienė, Božena Stanevič,
Nijolė Dabužinskienė

Karolis: „Jeigu vaikas tyčiojasi, reikia su juo pasikalbėti, pasakyti jam ką nors gražaus, pamokyti jį gražiai elgtis ir kalbėtis. Jam juk reikia pagalbos. Dažnai ir suaugę žmonės tyčiojasi vieni iš kitų ir priekabiavimą. Bet taip būna tada, kai žmonės būna neblaivūs. O kartais žmonės nepagalvoja, ką jie daro ir elgiasi tiesiog šlykščiai.“

Nojus: „Tiems, kurie smurtauja, reikia uždrausti žaisti kompiuteriu, nes kompiuteris daro žmones piktais ir žiauriais.“

Antanas: „Jeigu vaikas priekabiavimą, tai reikia neleisti tokiam vaikui savaitę žiūrėti televizorių. Geriau nereikia žiūrėti suaugusiųjų filmų, nes jie pilni visokių muštynių. Jeigu vyrai smurtauja prieš moteris, tai reikia kviesti policiją. Tegul tie vyrai pasiaiškina ir sumoka baudą už tokį savo elgesį.“

I/d „Gudrutis“ „Bitučių“ grupės vaikai
auklėtoja Jolanta Gaidelienė

Mūsų **Vilniaus nevalstybinis SOS darželis** prisijungė prie akcijos "Savaitė be patyčių". Akcijoje dalyvavo visos keturios grupės: Pabiručiai, Šnekučiai, Smalsučiai, Gudručiai. Vaikai piešė savo rankeles, ant jų užrašė savo draugus, kokias savybes turi jų draugai, kas yra draugystė ir kodėl bei su kuo draugauja. Prieš tai grupėse su vaikais vyko pokalbiai. Darželyje sukabinome vaikų rankeles ant sienos, iš jų padarydami širdeles. Kovo 30 dieną atidarėme parodėlę, kurios metu dainavome dainą susikibę už rankelių apie draugystę. Dėkojame už puiką idėją ir galimybę dalyvauti veikloje "Duok draugui ranką".

auklėtoja Jolanta Baltakienė

Gražiai skrieja I/d „Kodėlčiukas“ priešmokyklinio ugdymo „Smalsučių“ ir „Pabiručių“ grupių vaikučių mintys apie tai, kaip padėti draugui. Vaikai tiki, kad jų mintys nuskries toli ir padės viso pasaulio vaikams.

Auklėtojos Irena Lazauskienė ir
Loreta Jankaitienė

SVEIKOS „ZIPIO“ MYLĖTOJOS IR PUOSELĖTOJOS!

Su šia programa dirbu nuo pat pradžių ir galiu teigti, kad ji tikrai veiksminga ir reikalinga vaikams ir pedagogams. Aš pradėjau kitaip žiūrėti į vaikus, daugiau gilintis į jausmus. Stengiuos nepalikti neišspręstų kad ir menkučių vaikų konfliktų, nesutarimų, ižeidinėjimų. Pastebėjau, kad šią programą vykdau nuolat, kasdien, kiekvienoje situacijoje panaudoju puikias šios programos taisykles: „Elkis taip, kad ir pačiam palengvėtų ir draugui nepakenktum“, „Pasikalbėk su draugu, kodėl jis su tavim netinkamai elgiasi“, „Bandyk prašyti pagalbos žmogaus, kuriuo pasitiki“ ir kitos. Kai nuolat yra dirbama, pasiekiami rezultatai, kuriuos (mokslo metų gale) pastebi ir tėvai. Vaikai tampa pakantesni, atlaidesni vieni kitiems, bando taikiau spręsti nesutarimus. O svarbiausia, pastebi nuliūdusį, vienišą, atstumtą draugą, pasiūlo jam pagalbą, užuojautą.

Norėtuši, kad baigę šią programą, vaikai gautų ne tik diplomą, bet kad ir mažą knygelę su pagrindinėmis taisyklėmis, nagrinėtomis temomis, paveikslėliais iš skaitytų pasakojimų. Paaugę vaikai, gal pavartę šią knygelę geriau prisimintų, ko išmoko, ir panaudotų tai realiame gyvenime.

Laima Saulienė, priešmokyklinio ugdymo pedagogė

Man patinka vabaliukas

Mano pirmas diplomas

„Zipio draugų“ programoje dalyvauju pirmus metus, todėl galiu pasidalinti savo išpūdžiais. Zipio draugų” programa – puiki prevencinė programa, skirta vaikų sunkumų įgūdžių lavinimui. Nustebau pastebėjusi, jog ir su šešerių-septynerių metų vaikais atvirai galima kalbėti apie įvairiausių sunkumus, ieškoti įvairių išeičių ir jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Vaikai – geri ir nuoširdūs pašnekovai. Jie pasitiki artimu suaugusiu žmogumi ir yra linkę atverti net slapčiausias savo širdies kerteles. Svarbiausia – tikėti ir pasitikėti vaiku. Valandėlių metu priešmokyklinukai aktyviai ir noriai dalyvauja pokalbiuose, siūlo įvairiausias išeitis, vaidina situacijas. Ypač vaikai laukia paslapčių dėžės. Įvairias situacijas mes vaidiname po keletą kartų, nes norinčių visada daug. Pasakojimų herojai: Lila, Tigas ir Sendi tapo tarsi mūsų grupės draugais, o Zipis dėmesio sulaukia ne tik valandėlių metu. Jam vaikai ir pasakas seka, ir savo darbelius rodo, ir pasikalbėti su juo ateina. Svarbiausia ir smagiausia yra tai, kad Zipio taisyklės mums labai greitai prigijo. Mes jų nuolat laikomės, o tam tikrose situacijose, konfliktuose ar šiaip mažuose nesutarimuose vaikai jas tuoj pat prisimena ir greit pacituoja. Valandėlių metu prakalbo net mūsų tyleniai, o grupės nenuorama išmoko kalbėti ramiai, prieš tai pakėlęs ranką. Susitaikymo gėlė puošia mūsų grupę ir dažnai padeda prisiminti pačių vaikų pasiūlytą tinkamą išeitį. Džiaugiasi vaikai, džiaugiuosi aš, džiaugiasi ir tėveliai, kad jų vaikai įgijo taip gyvenime reikiamos patirties. Ačiū "Zipio programai"!

Auklėtoja Rūta Bukšaitienė

DARŽELIS „PASAGĖLĖ“

Susipažinęs su šia programa, galiu drąsiai teigti, kad ši programa yra labai naudinga tiek vaikams, tiek ir jų tėveliams. Valandėlių metu vaikai mokomi kalbėti apie savo jausmus, suprasti kitą, išspręsti iškilusias bendravimo problemas. Mes, tėvai, dažnai auklėdami savo vaikus ir mokydami juos socialinių įgūdžių vadovaujamės savo gyvenimiška patirtimi, intuicija ir retai specializuota literatūra. Toks vaikų auklėjimo būdas pirmiausia yra nulemtas šiandieninio gyvenimo ritmo, kai dauguma tėvų nuolat kažkur skuba ir vaikų auklėjimui skiria vis mažiau laiko. Todėl, manau, ši programa yra didelė pagalba vaikams ir jų skubantiems tėvams. Programoje pateikti pratimai, kuriuos vaikai atlieka kartu su tėveliais namuose, įtvirtina vaikų įgytas žinias darželyje, praplečia tėvelių akiratį vaikų auklėjimo srityje. Mums, tėvams, buvo naudinga ir Zipio valandėlė, kurioje mes dalyvavome. Pasirodo, vaikų ir mūsų, suaugusių, tarpusavio bendravimo problemos panašios, tik sprendžiame jas skirtingai. Ir, būtent, kalbėti apie tai – sunku. Tėvų ir vaikų pasiūlyti sunkumų sprendimo būdai, manau, naudingi buvo visiems.

Aidas Juozapaitis, Sofijos tėvelis

Teodoras: “Sunku dabar pasakyti, kiek tas Zipis man naudingas. Ateityje viskas paašškės. Bet, kad valandėlės man patiko, tai tikrai. Tos taisyklės geros. Jas galiu pritaikyt visur, pavyzdžiui, ir ne darželyje. Mokykloje bus sunku. Bet, manau, susitvarkysiu. Kai susipyksime ar susipešime, žinosiu, kad reikia pirmiausia pasišnekėt. Auklėtoja Zita visada taip sako. Man patinka, kai pradėdam aiškintis, kalbėtis, kas ką padarė, ką galim daryti, kad pasijustumė geriau. Visi tada šnekam.

MARKUČIŲ LOPŠELIS - DARŽELIS

Gegužės 8 dieną darželio būsimieji priešmokyklinukai kartu su tėveliais buvo pažintinėje-tikslinėje ekskursijoje. Jos metu, kartu vykusios programos „Zipio draugai“ konsultanto padėjėjos-savanorės supažindino tėvus ir vaikus su šia programa, programos metodinio centro veikla. Tėvai susidomėję skaitė programos lankstinukus, „Zipio žinių“ laikraštuką, vartė Zipio valandėlių medžiagos aplankalą, apžiūrinėjo Zipio kūrybinių darbų nuotraukas, Zipio kalendorių. Ekskursijos dalyviai aplankė pagrindines krikščioniškasias vertybes simbolizuojantį „Tūkstantmečio ženklų taką“ Angelų kalvoje, šalia jos esantį žirgyną, Trakų pilį.

Ekskursijos pabaigoje visi užpildė grįžtamojo ryšio anketą: Ar patiko ši „Zipio draugų“ valandėlė/ekskursija? Kaip jauteisi jos metu?

Dėkojame pedagogėms, kurios mielai pasidalino savo darbo patirtimi, atsiuntė medžiagą laikraštukui. Kitas laikraštuko numeris planuojamas išleisti rudenį. Lauksime Jūsų naujų kūrybinių išpūdžių, pamąstymų, pasiūlymų, vaikų minčių, tėvų nuomonės, vaikų piešinėlių, kūrybos...

GERŲ, ŠILTŲ, ĮDOMIŲ ATOSTOGŲ!

BŪK KARTU! LENGVAI DALINK IR PRAŠYK ŠILTŲ ŠVELNUKŲ! BŪK KUO MEILESNIS IR GERESNIS!

Laikraštį leidžia: tarptautinės programos „Zipio draugai“ Vilniaus apskrities metodinis centras Markučių lopšelis - darželis.

Adresas: Pakraščio g. 15, Vilnius, tel. 2600033.

Redaktorė: Zita Jurgelevičienė el.p zitajurgeleviciene@gmail.com, (Vilniaus darželis „Pasagėlė“)

Iniciatyvinė grupė: Audronė Ramonienė ir Jūratė Janulytė (Markučių lopšelis-darželis), Dalia Banaitienė (lopšelis-darželis „Švelnukas“), Jolanta Žukauskienė (lopšelis-darželis „Sadutė“).